

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. M. J., CSc., nar. X.**
bytem X
zastoupen Mgr. Katarínou Šulovou, advokátkou
sídlem Purkyňova 648/15, 612 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2023, č.j. MD-32806/2023-230/7,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2023, č.j. MD-32806/2023-230/7, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Kataríny Šulové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Státní plavební správy – pobočka Praha ze 12. 11. 2019, č.j. 9363/PH/19 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým mu byla uložena pokuta X Kč za spáchání přestupku podle § 43 odst. 1 písm. l) zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě

(dále jen „zákon o vnitrozemské plavbě“), neboť dne X vedl malé plavidlo s vlastním strojním pohonem – jetsurf -poznávacích znaků X mimo prostor vymezený na vodní ploše k provozování této činnosti ve smyslu § 30a zákona o vnitrozemské plavbě na vodní cestě Vltava, vodní dílo X, říční km X (X).

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě nejprve uvedl, že rozhodnutí žalovaného je opět nezákonné, neboť je v přímém rozporu s ustanovením § 30a zákona o vnitrozemské plavbě a dále v rozporu s ustanovením § 43 odst. 1 písm. l) téhož zákona, jakož i v rozporu se zásadou totožnosti skutku a opět je výsledkem nedostatečných skutkových zjištění, domněnek, fabulací a z toho plynoucího nesprávného právního posouzení.
3. Namítal, že již závěr žalovaného v napadeném rozhodnutí, že jakákoliv plavba plavidla typu jetsurf je obdobně riziková jako činnosti, které zákon o vnitrozemské plavbě demonstrativně zmiňuje v § 30a odst. 6 a že z tohoto důvodu spadá tato činnost pod režim upravený § 30a odst. 1 zákona o vnitrozemské plavbě, je v příkrém rozporu se závazným právním názorem vyjádřeným Městským soudem v Praze v předchozím zrušujícím rozsudku č.j. 16 A 28/2020-23 ze dne 22.6.2023, podle kterého *z oprávnění vymezit část vodní cesty podle § 30a zákona o vnitrozemské plavbě zákaz plutí jetsurfu mimo vymezenou část vodní cesty v souladu s pravidly plavebního provozu a povinnostmi vůdce plavidla neplyne.*
4. Žalovaný podle žalobce i nadále v celém odůvodnění rozhodnutí odkazuje na ustanovení § 30a odst. 1 písm. a) odst. 6 zákona o vnitrozemské plavbě, z nichž žalovaný dovozuje demonstrativní výčet činností, které lze provozovat pouze na vymezených vodních plochách, přičemž, jelikož žalovaný výčet těchto činností považuje za demonstrativní, konstatuje, že toto ustanovení dopadá i na jakoukoli plavbu jetsurfu, neboť ta je „obdobně riziková jako tyto činnosti“. Z toho pak dovozuje i nadále, že se žalobce dopustil přestupku ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě. Tímto ovšem žalovaný podle žalobce uplatnil svůj právní názor na výklad ustanovení § 30a zákona o vnitrozemské plavbě, navíc ničím nepodložený, ale neřídil se pokyny soudu, aby vyjevil, na základě jakého zákonného ustanovení je obecná plavba na jetsurfu mimo vymezené cesty zakázána (resp. byla v době páčání domnělého přestupku), když z ustanovení § 30a zákona o vnitrozemské plavbě takový zákaz neplyne.
5. Dále žalobce žalovanému vytkl, že učinil vlastní názory na způsob jízdy na jetsurfu a na to, jaká pravidla vůdce plavidla může či nemůže osoba plovoucí na jetsurfu dodržet, aniž by pro takové závěry existovala jakákoli opora ve spise, tj. v provedených důkazech a z nich plynoucích skutkových zjištění a aniž by měl žalobce možnost se případně k takovým skutečnostem, resp. důkazům, resp. podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž nevyplývá, z čeho žalovaný učinil skutková zjištění ohledně ovladatelnosti jetsurfu, neschopnosti tzv. výtlačné plavby, čímž plavba na něm automaticky porušuje ustanovení o nejvyšší povolené rychlosti dle § 7 vyhlášky č. 67/2015 Sb., nedostatečném přehledu vůdce plavidla o situaci na vodní cestě, složitosti udržet stabilitu plováku při působení vlnobití od proplovajících plavidel či problematického zastavení plavidla.

6. Žalovaný podle žalobce pominul stěžejní otázku, zda se dopustil takového skutku, na který pamatuje ustanovení § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě, podle kterého se dopustí přestupku fyzická osoba, která provozuje činnosti uvedené v § 30a odst. 1 téhož zákona mimo části vodní cesty, které byly k jejich provozování vymezeny. Posledně zmiňované ustanovení přitom předpokládá, že je osobě obviněné z přestupku kladeno za vinu to, že některou z činností tam uvedených vykonala právě mimo k tomu vymezenou plochu, tj. nikoli pouze to, že pouze plula, aniž by se dopustila nějakého porušení.
7. S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve shrnul pokyny, které mu soud pro další řízení uložil svým rozsudkem ze dne 22. 6. 2023, č.j. 16 A 28/2020-23.
9. Následně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž podrobně vysvětlil, proč plavidla typu jetsurf s ohledem na své konstrukční parametry a charakteristiky mohou být provozována pouze na vodních plochách vymezených podle § 30a zákona o vnitrozemské plavbě včetně posouzení problematiky ovladatelnosti jetsurfu. Tento výklad je podle žalovaného zcela v mezích správního uvážení správních orgánů působících v oblasti bezpečnosti plavebního provozu o tom, které činnosti spadají pod režim ust. § 30a odst. 1 písm. a) zákona o vnitrozemské plavbě a lze je s ohledem na § 30a odst. 6 tohoto zákona provozovat pouze na vymezených vodních plochách.
10. Žalovaný dále uvedl, že současně vymezil, ze kterého zákonné ustanovení vyplývá povinnost výlučné plavby jetsurfu ve vymezené části vodní cesty a odkázal přitom zejména na body 6. (první a druhý odstavec) a 14. odůvodnění napadeného rozhodnutí.
11. V podrobnostech poté odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu zjistil zdejší soud následující podstatné skutečnosti.
13. Z protokolu o kontrole provedené podle § 42 zákona o vnitrozemské plavbě ze dne X. se podává, že žalobce toho dne v čase X měl vést jetsurf poznávacích znaků X mimo prostor vymezený na vodní ploše k provozování této činnosti ve smyslu § 30a zákona o vnitrozemské plavbě na vodní cestě Vltava, vodní dílo X, říční km X (X).
14. Žalobce následně svým podáním ze dne 4. 7. 2019 doručeným dne 8. 7. 2019 správnímu orgánu prvního stupně vyjádřil svůj nesouhlas s celým kontrolním zjištěním.
15. Správní orgán prvního stupně dne 31. 7. 2019 zahájil správní řízení o přestupku podle § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě.
16. Z protokolu o ústním jednání ze dne X. se podává, že žalobce k věci mimo jiné uvedl, že předmětné dne na X neporušil žádné povinnosti vůdce malého plavidla, když jel liniovou plavbu v délce jeden až dva kilometry poté s otočkou zpět. Nedochozelo přitom k žádné činnosti uvedené v § 30a odst. 1 písm. a), zejména pak k objíždění řady uměle vytvořených překážek, ke skokům nad vodní hladinou nebo k provádění jiných akrobatických činností. Podle uživatelské příručky je zakázáno při plavbě skákat a provozovat podobné činnosti pod ztrátou záruky. Současně nikoho neohrozil, neomezil

a v okruhu 500 metrů se nevyskytovali žádní plavci. Pouze v dohledu dvou až tří kilometrů byly jen dvě motorové lodě.

17. Správní orgán prvního stupně poté, co vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, rozhodl prvostupňovým rozhodnutím, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný svým rozhodnutím ze dne 15. 4. 2020, č.j. 4/2020-135-VPL/5, zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, o které zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 22. 6. 2023, č.j. 16 A 28/2020-23, tak, že uvedené předchozí rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Následně žalovaný poté, co umožnil žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, vydal napadené rozhodnutí, kterým znovu rozhodl o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, a to tak, jak je uvedeno v bodě 1.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodoval bez nařízení jednání, neboť žalobce s rozhodnutím bez jednání výslovně souhlasil a žalovaný k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřil s takovým projednáním věci nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
19. Podle § 29b odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě *je vůdce plavidla povinen dodržovat povolené rychlosti plavby.*
20. Podle § 29b odst. 3 písm. a), c), d), e) a n) zákona o vnitrozemské plavbě *je vůdce plavidla dále povinen zajistit, aby při plavbě nebyla ohrožena bezpečnost osob na plavidle a ostatních účastníků plavebního provozu, aby nedošlo k ohrožení nebo poškození plavidel, vodní cesty, staveb na ní se nacházejících, přístavních zařízení nebo životního prostředí, a aby plavba neohrožovala správu vodní cesty, a to zejména při a) potkávání, křížení směrů, kterými plavidla plují a předjíždění; c) obracení, křížení vodní cesty a vplouvání do přístavních bazénů a přítoků a vyplouvání z nich; d) přibližování se k jinému plavidlu nebo k místu, kde by mohla být ohrožena bezpečnost jiných; n) stání plavidla.*
21. Podle § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě *se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje činnosti uvedené v § 30a odst. 1 mimo části vodní cesty, které byly k jejich provozování vymezeny.*
22. Podle § 30a odst. 1 zákona o vnitrozemské plavbě *je-li to v souladu se zvláštními právními předpisy upravujícími ochranu povrchových vod* 5e) *a nebude-li tím ohrožena bezpečnost plavebního provozu na vodní cestě, může plavební úřad opatřením obecné povahy vymezit na dobu nepřesahující 5 let část vodní cesty písm. a) pro plutí malých plavidel, při kterém se nepoužijí povinnosti vůdce plavidla a člena posádky podle § 29b odst. 1 písm. l) a odst. 3 písm. a), c), d), e) a n), zejména pro plutí plavidel, při němž dochází k objíždění řady uměle vytvořených překážek, ke skokům nad vodní hladinou nebo k provádění jiných*

akrobatických činností nebo k rychlostní jízdě, nebo písm. b) provozování vodního lyžování a obdobných činností provozovaných ve vleku za plavidlem.

23. Dle § 30a odst. 2 zákona o vnitrozemské plavbě *plavební úřad v opatření obecné povahy stanoví provozní dobu části vodní cesty vymezené podle odstavce 1 (dále jen „vymezená vodní plocha“), plavidla, která mohou být na vymezené vodní ploše provozována a nejvyšší povolený počet plavidel, která lze na vymezené vodní ploše provozovat současně.*
24. Poznámka 5e) odkazuje na § 7 odst. 5 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, dle kterého *na povrchových vodách v ochranných pásmech vodních zdrojů I. stupně a na nádržích určených povolením nebo rozhodnutím vodoprávního úřadu podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4 nebo podle předchozích předpisů pro chov ryb je plavba plavidel se spalovacími motory zakázána. Nejde-li o dopravně významné vodní cesty,7) je tato plavba zakázána na vodních nádržích a vodních tocích, které stanoví Ministerstvo dopravy a spojů v dohodě s Ministerstvem životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství vyhláškou. Povrchové vody lze užívat k plavbě jen tak, aby při tom nedošlo k ohrožení zájmů rekreace, jakosti vod a vodních ekosystémů, bezpečnosti osob a vodních děl; rozsah a podmínky užívání povrchových vod k plavbě stanoví Ministerstvo dopravy a spojů v dohodě s Ministerstvem životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství vyhláškou.*
25. Podle § 117 odst. 2 zákona o vodách *se fyzická osoba jako vůdce plavidla dopustí přestupku tím, že a) užije plavidlo se spalovacím motorem k plavbě na povrchové vodě v rozporu s § 7 odst. 5, nebo b) užije plavidlo k plavbě v rozporu se stanoveným rozsahem a podmínkami užívání povrchových vod k plavbě podle § 7 odst. 5.*
26. Podle § 59 odst.1 vyhlášky č. 67/2015 Sb., o pravidlech plavebního provozu, *plují-li plavidla takovými směry, že se jejich dráhy kříží a mohlo by vzniknout nebezpečí kolize, plavidlo, které má jiné plavidlo po pravém boku, dá tomuto plavidlu přednost v plavbě a vyhne se křížení směrů plavby před jeho přídílí. Plavidlo, které pluje z pravé strany, zachová svůj směr plavby. To neplatí pro malá plavidla ve vztahu k ostatním plavidlům a v případech obrátů plavidel, odplouvání a přibližování. Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení bez ohledu na odstavec 1 dodržují malá plavidla plující křížícími se směry tak, že by mohlo vzniknout nebezpečí kolize, následující pravidla: a) malé plavidlo s vlastním pohonem uvolní dráhu všem ostatním malým plavidlům.*
27. Podle ust. § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) *právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.*
28. Zdejší soud ve svém rozsudku ze dne 22. 6. 2023, č.j. 16 A 28/2020-23, kterým bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného, dospěl mimo jiné k závěru, že odůvodnění žalovaného je nepřezkoumatelné v rozsahu identifikace zákonného ustanovení o zákazu plutí jetsurfu jako takového, neboť z oprávnění vymežit část vodní cesty podle § 30a zákona o vnitrozemské plavbě *zákaz plutí jetsurfu mimo vymezenou část vodní cesty v souladu s pravidly plavebního provozu a povinnostmi vůdce plavidla neplyne, shodně tak neplyne z § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě. Z rozhodnutí není patrné, v čem konkrétně spočívá protiprávní jednání žalobce. Vada nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného je dána také nevypořádáním se s odvolacími námitkami ohledně ovladatelnosti jetsurfu. Soud poté uložil žalovanému, aby v novém rozhodnutí srozumitelně uvedl, jakou konkrétní povinnost žalobce měl porušit, resp. ze kterého zákonného ustanovení vyplývá povinnost výlučné plavby*

- jetsurfu ve vymezené části vodní cesty, aniž by došlo k porušení pravidel plavebního provozu nebo povinnosti vůdce plavidla.
29. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. zejména bod 6) se pak podává, že žalovaný se v dalším řízení vydal cestou obhajoby svého původního závěru v tom směru, že jakákoli plavba plavidla typu jetsurf je obdobně riziková jako činnosti vymezené v ust. § 30a odst. 1 zákona o vnitrozemské plavbě, a tudíž je zakázána mimo vymezenou část vodní plochy. Již tento postup je v rozporu s ust. § 78 odst. 5 s.ř.s., podle kterého právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
30. Městský soud ovšem hlavně nevidí žádný důvod k tomu, aby svůj právní názor, kterým žalovaného zavázal svým předchozím rozsudkem jakkoli měnil. I nadále je tedy toho názoru, že z ust. § 30a ani z ust. § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě zákaz plutí jetsurfu mimo vymezenou část vodní cesty v souladu s pravidly plavebního provozu a povinnostmi vůdce plavidla nevyplývá. Ust. § 30a odst. 1 písm. a) zákona o vnitrozemské plavbě mluví o plutí malých plavidel, při kterém se nepoužijí povinnosti vůdce plavidla a člena posádky podle § 29b odst. 1 písm. l) a odst. 3 písm. a), c), d), e) a n), zejména pro plutí plavidel, při němž dochází k objíždění řady uměle vytvořených překážek, ke skokům nad vodní hladinou nebo k provádění jiných akrobatických činností nebo k rychlostní jízdě. A contrario z této konstrukce vyplývá, že takové plutí malých plavidel, při němž nedochází k objíždění řady uměle vytvořených překážek, ke skokům nad vodní hladinou nebo k provádění jiných akrobatických činností nebo k rychlostní jízdě či k obdobné činnosti, součástí výčtu ust. § 30a zákona o vnitrozemské plavbě není a nelze je tak mít za zakázané mimo vymezenou část vodní plochy.
31. Z ust. § 30a ani z ust. § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě naopak nevyplývá zákaz jakéhokoli plutí určitého typu plavidla bez vazby na způsob plutí vymezený akrobatickými či obdobnými činnostmi nebo rychlostní jízdou. Jinými slovy řečeno jde zde o způsob plutí nikoli o typ k plutí užitého plavidla. Pokud by mělo jít o typ k plutí užitého plavidla, musela by dikce ust. § 30a zákona o vnitrozemské plavbě znít na plutí konkrétním typem plavidla bez další specifikace způsobu plutí.
32. Nemůže obstát ani závěr žalovaného v tom směru, že plavidlem typu jetsurf použitým žalobcem nelze plout jinak než jedním ze způsobů vymezených ust. § 30a zákona o vnitrozemské plavbě. Takovýto závěr je totiž závěrem skutkovým, který nemá žádnou oporu ve spisech. Tuto oporu přitom nelze nahradit vlastními úvahami samotného správního orgánu o charakteru plutí plavidlem typu jetsurf. Tyto úvahy navíc, jakkoli do určité míry mohou znít „poučeně“, nijak zvlášť ve výsledku přesvědčivé nejsou, když kupř. závěry o nemožnosti plutí plavidlem typu jetsurf ve výtlačném režimu nemohou ani v případě jejich správnosti automaticky svědčit tomu, že plavba tímto typem plavidla musí být nutně akrobatická či vykazovat akrobatické prvky ve smyslu ust. § 30a zákona o vnitrozemské plavbě. Kluzné plutí, které zde typicky přichází v úvahu při nemožnosti plutí ve výtlačném režimu, totiž ještě bez dalšího nemusí automaticky znamenat plutí, při kterém se nepoužijí povinnosti vůdce plavidla a člena posádky podle § 29b odst. 1 písm. l) a odst. 3 písm. a), c), d), e) a n) zákona o vnitrozemské plavbě, zejména pak plutí akrobatické či plutí s akrobatickými prvky.

33. Nerespektování právního názoru soudu je samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost. Prolomení povinnosti správního orgánu být vázán právním názorem soudu přichází v úvahu výjimečně, a to pouze tehdy, pokud v průběhu dalšího správního řízení po zrušení rozhodnutí správního orgánu byla učiněna nová skutková zjištění nebo pokud došlo ke změně právní úpravy, podle níž má být věc posuzována (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2004, č.j. 5 A 110/2002-25). V této právní věci však žádná z uvedených výjimek nenastala.
34. Zdejší soud však především s ohledem na shora uvedené považuje napadené rozhodnutí za nezákonné po hmotněprávní stránce. V napadeném rozhodnutí žalovaný i nadále opřel zákaz plutí jetsurfu mimo vymezenou část vodní cesty v souladu s pravidly plavebního provozu a povinnostmi vůdce plavidla o ust. § 30a odst. 1 ve spoj. s ust. § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě. To odůvodnil úvahou, v rámci níž dospěl k závěru, že plutím plavidlem typu jetsurf nelze v žádném případě dodržet povinnosti vůdce plavidla a člena posádky podle § 29b odst. 1 písm. l) a odst. 3 písm. a), c), d), e), a vždy tak při něm dochází zejména k objíždění řady uměle vytvořených překážek, ke skokům nad vodní hladinou nebo k provádění jiných akrobatických činností nebo k rychlostní jízdě. Jak soud uvedl již ve svém rozsudku ze dne 22. 6. 2023, č.j. 16 A 28/2020-23 a s ohledem na shora uvedené, s těmito závěry se neztotožňuje.
35. Nepřezkoumatelným napadené rozhodnutí soud tentokrát neshledal, neboť žalovaný v jeho odůvodnění vyložil, jaké jednání klade žalobci za vinu a z jakých ustanovení zákona o vnitrozemské plavbě přestupkovou odpovědnost žalobce vyvodil. Žalovaný dal rovněž v napadeném rozhodnutí implicitně najevo, že povinnost výlučné plavby jetsurfu ve vymezené části vodní cesty, aniž by došlo k porušení pravidel plavebního provozu nebo povinnosti vůdce plavidla, nedovozuje z jiného zákonného ustanovení než právě z ust. § 30a odst. 1 zákona o vnitrozemské plavbě, popř. ve spojení s ust. § 43 odst. 1 písm. l) zákona o vnitrozemské plavbě.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost i pro vady řízení spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisech. Věc zároveň vrátil dle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. V novém řízení bude žalovaný respektovat právní názory soudu vyslovené tímto rozsudkem i dřívějším rozsudkem ze dne 22. 6. 2023, č.j. 16 A 28/2020-23, a to mimo jiné s ohledem na skutečnost, že proti dřívějšmu rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2023, č.j. 16 A 28/2020-23, nebrojil kasační stížností.
37. O nákladech řízení soud ve výroku II. rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč a odměnu za právní zastoupení žalobce v podobě 2 úkonů právní služby (§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31.12.2024 – tj. převzetí zastoupení a sepis a podání žaloby) v částce 3 100 Kč za 1 úkon (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) téže vyhlášky) a náhradu hotových výdajů v částce 300 Kč za 1 úkon (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Právní zástupkyně žalobce je plátcem DPH, a proto se částka zvyšuje o částku odpovídající DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 12. února 2026

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce